ZVON

LEDEN/JANUARY
2017
Časopis krajanské rodiny v New Yorku
www.zvon.info

Alfons Mucha
Madonna of the Lilies

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

Rád nemeckých rytierov

MV

Rád bratov nemeckého domu sv. Márie v Jeruzaleme, známy pod menom Rád nemeckých rytierov, založil v roku 1190 majster Sibrand v meste Akko, v tom čase už hlavnom meste Jeruzalemského kráľovstva. Rád bol založený ako špitálske (nemocničné) bratstvo, v roku 1198 bol zmenený na rytiersky, teda vojenský rád, ktorý mal okrem zdravotníckej pomoci pútnikom zvlášť z nemecky hovoriaich oblastí im poskytovať aj ochranu v nepokojnom regióne neustále ohrozovaným výpadmi Seldžuckých Turkov.

Predtým než si predstavíme samotný Rád nemeckých rytierov povieme si niečo v krátkosti o fenoméne rytierstva v stredoveku a križiackych výpravach do Svätej zeme. Rytierstvo vzniklo v kontexte ideálu bojovníkov, ktorý bol prítomný medzi novými národmi, ktoré prišli do Európy v rámci sťahovania národov. Tento „mačistický“ ideál muža bojovníka, ktorý bol vo svojej podstate násilnícky dobyvateľ, bol v súvislosti s prijatím kresťanstva u týchto národov cielene pretrasformovaný do rytierskeho ideálu bojovníka, ktorý bráni a pomáha slabším a je oddaným kresťanom.

Čo sa týka križiackych výprav, nie je tu priestor opisovať ich priebeh, len pripomeniem často zámerne opomínaný fakt, že začiatok križiackych výprav bol motivovaný príchodom Seldžuckých Turkov na Blízky Východ, ktorí prepadávali a zabíjali kresťanských pútnikov do Svätej zeme (aj pred ich príchodom ovládali územie Svätej zeme moslimovia, ktorí však umožňovali kresťanom v pokoji navštevovať ich sväté miesta). Tým sa nesnažím obhajovať mnohé násilnosti, ktoré sa udiali, len by som rád upozornil, že história križiackych výprav aj samotného stredoveku je často úmyselne skresľovaná s jediným cieľom a to očierňovať Katolícku Cirkev. Križiacke výpravy nemožno chapáť ako akúsi kresťanskú obdobu „džihádu“, šírenie viery násilím nemá oporu ani v Starom ani v Novom zákone a nikdy nemalo ani židovskej či kresťanskej vierouke či praxi. Križiacke výpravy preto nemožno chapáť ako snahu o akési násilné „pokresťančovanie” moslimov, ale skôr ako snahu o získanie kontroly nad Svätou zemou a tým aj zabezpečenie prístupu pútnikov k svätým miestam. Samozrejme, že k tomu sa

u niektorých pripojili ďalšie, prevažne politické a negatívne faktory a tiež vieme, že aj samotné križiacke výpravy skončili prehrou.

Vráťme sa však k Rádu nemeckých rytierov. Rád vznikol, keď samotné Jeruzalemské kráľovstvo začínalo upadať a čoskoro sa musel stiahnuť do Európy. Navyše v tom čase nemohol konkurovať starším a oveľa početnejším rádom johanitov a templárov. Rytieri museli absolvovať aj vojenský výcvik, boli však aj zároveň rehoľníkmi a žili v celibáte. Po ústupe zo Svätej zeme sa usadili v oblasti dnešného Kaliningradu a Gdańsku. Nimi kontrolované územie sa však pod nátlakom Poliakov zmenšovalo až postupne ostali len jednotlivé komunity v strednej Európe, najmä na území dnešného Rakúska a Nemecka. Po reformácii v Nemecku ako jeden z mála poskytovali katolícku duchovnú službu na evanjelických územiach a taktiež sa vojensky zapájali do protitureckých bojov.

Moderné dejiny rádu sa rozvíjajú od 19. storočia kedy bol rád rakúskym cisárom zmodernizovaný na čisto duchovný rád s mužskou a ženskou vetvou, ktorý sa venuje najmä starostlivosti o chorých a vzdelávaniu. V Českej republike vedú nemeckí rytieri cirkevné gymnázium v Olomouci, ošetrovatelskú službu a dve farnosti. Na Slovensku sú aktivity rádu obmedzenejšie, je tu však prítomná komunita sestier v Topoľčanoch. Rád ma takisto odnož takzvaných „familiárov“, čiže laikov ktorí žijú podľa istých zásad, v tomto prípade sa dá povedať rytierskych zásad (prax familiárov je však rozšírená aj u iných rehoľných komunít).

Na záver len dodám, že rytierske ideály pomoci slabším a chorým ako aj obrany kresťanských hodnôt v spoločnosti sú stále aktuálne aj dnes. K tomu patrí aj to, že sme ochotní sa verejne angažovať, a nie sme ľahostajní k tomu čo sa deje okolo nás. Že máme otvorené oči a nemlčíme, keď sa niekomu ubližuje. Že sa zúčastňujeme na voľbách a volíme ľudí, ktorí majú charakter a svedomie. A napokon, že máme nádej a z toho prameniaci optimizmus – vieme predsa kto je zdrojom našej nádeje, je ním náš Pán a Boh Ježiš Kristus, ktorý nás miluje a robí nás štastnými.

Hrad v Malborku (Marienburgu), sídlo Rádu v rokoch 1309 – 1466

MILÉ SESTRY A bratři, spolu s celou církví, ale také jakýmsi spůsobem spolu s lidmi nevěřícími, jsme oslavili narozeniny našeho Pána Ježíše Krista. Setkali jsme se zase s přáteli a známými, které jsme během roku neměli příležitost navštívit, anebo třeba aspoň pozdravit prostřednictvím vánoční karty. Jak krásné jsou rozmanité vánoční tradice. Jídlo, zvyky, výzdoba. Mnohé z nich mají tendenci člověka vyrušit od toho nejdůležitějšího - oslavy narození; navštívení Bohočlověka.

Setkal jsem se s mladým mužem, který hledá smysl života a také zkoumá náboženství, které by mu dalo nejlepší odpověď na jeho otázky. Bylo to zrovna před Štědrým dnem. Jeho otázky se týkaly především oslavy narození Ježíše Krista. Bohužel o křesťanství moc nevěděl. To, co znal, bylo jen něco z internetu, pár knih a od svých věřících přátel. Myslím si, že Bibli nečetl. Trochu pletl mýty z ověřenou pravdou…. Ptal se mně, jak je to s datumem 25. prosince, zda-li je to opravdu datum narození Ježíše. Proč máme doma vánoční stromky, půlnoční mše výzdobu atd. Snažil jsem se mu vysvětlit, že to všechno není důležité. My nevíme, kdy se Ježíš přesně narodil, lidé vymysleli stavění jesliček, výzdobu vánočními stromy, oslavu narození o půlnoci… Ale podstatou je, že Bůh přišel z "veliké dálky", aby zase postavil most mezi lidstvem a jeho Stvořitelem.

Jsme-li pozváni na svatbu, také očekáváme bohatou hostinu, nevěstu v těch nejkrásnějších šatech, spoustu zábavy, tradic, zvyků. Ale to nejpodstatnější je, že ti dva si řeknou ANO na celý život, že chtějí založit rodinu. Ostatní k tomu ale velmi důležitě patří, my jsme lidé z masa a kostí, nejsme jenom duch.

Opět jsme vstoupili do nového roku. Přeji Vám všem hodně pohody a moudrost Ducha Svatého při všech Vašich starostech a důležitých rozhodování v roce 2017.

Fr. Antonín

Trump names a Catholic who was mocked on Ash Wednesday to be his press secretary

Deacon Greg Kandra

It's Sean Spicer, who should quickly emerge as one of the most visible members of the administration: Spicer, the Republican National Committee's communications director and chief strategist, has worked as a senior communications adviser to Trump during the transition. He had told reporters Thursday morning they could expect "further announcements on appointments and staff later today" and additional announcements "in the near future on fulfilling the final Cabinet positions."

He also garnered some attention earlier this year on Ash Wednesday:

A slew of oblivious liberals took to Twitter on Wednesday to attack Sean Spicer, the Republic National Committee's director of communications, over the "black smudge" on his forehead for Ash Wednesday, a symbol of his Catholic faith.

Mr. Spicer appeared on CNN to talk about the New Hampshire primary and was shown with the dark ashes on the center of his brow.

On Ash Wednesday, the first day of Lent, many Catholics will have ashes placed on their forehead in the shape of a cross.

But to the trolls on Twitter, it looked like Mr. Spicer had a make-up faux pas, and they proceeded to joke about it.

"DUDE. YOUR FOREHEAD," one user tweeted with a screenshot of Mr. Spicer speaking on CNN.

"What's up with the makeup @seanspicer?" another asked.

"@seanspicer someone pulled a prank on you or you've got something on your head lol," another user tweeted. For his part, Mr. Spicer took the tweets in stride, responding to each one with the #AshWednesday.

Other Catholics stepped in to defend Mr. Spicer and got a laugh out of the trolls' ignorance.

"Dear Twitter trolls: Maybe less time on snarky tweets about the mark on @seanspicer's forehead & more time learning about Ash Wednesday," political strategist Mo Elleithee tweeted.

"Feeling bad for my RNC buddy @seanspicer, who's having to explain his Catholicism to a shrivel of critics after his @CNN spox. #AshWednesday," tweeted Mark Standriff, former director of communications at the California Republican Party.

I look forward to seeing him brief reporters next year on Ash Wednesday, complete with ashes—which just might be a first at the White House.

http://aleteia.org/blogs/deacon-greg-kandra

ŠTAFETA

Na závěr vánoční doby si připomínáme událost, kterou popisují všechna evangelia: křest Páně. Ve východní křesťanství je to jeden z nejdůležitějších svátků a patří mezi takzvané svátky zjevení, spolu s příchodem mudrců a zázrakem v Káně Galilejské, kde je řečeno, že "Ježíš zjevil svou slávu a jeho učedníci v něho uvěřili." Dnes se na Východě v chrámech světí voda, ale také vody řek a jezer. Největší otužilci se v ledové vodě koupou. Říka se totiž, že kdo se o svátku Křtu Páně ponoří do řeky, nebude po celý rok nemocný. Na Ukrajině se křesťané dnes zdraví slovy: "Kristu je křtěn!", na což zbožný věřící odpoví: "V řece Jordáně."

Jak jsme dnes slyšeli v Lukášově evangeliu, Duch svatý sestoupil na Ježíše v tělesné podobě jako holubice. Takovéto zobrazení Ducha Božího nás dnes již nepřekvapí, ale v Ježíšově době to bylo pro židy zcela neobvyklé. V posvátných judaistických spisech existuje jen jedno místo, kde se Boží duch přirovnává k holubici. Nachází se v targumech, aramejském překladu hebrejské Bible, kde se ve zprávě o stvoření světa v knize Genesis píše, že Duch se vznášel nad vodami jako holubice. Pře stvoření světa tedy působí tři aktéři: Bůh, Boží Duch a Boží slovo, kterým Bůh všechno tvoří. Je zajímavé, že titíž aktéři jsou přítomni při Ježíšově křtu v Jordánu. Otec, který je hlasem, Syn, který je slovem a Duch, který poletuje jako holubice. Je to tedy nanejvýš dynamická

situace. Britský spisovatel C. S. Lewis napsal: “V křesťanství Bůh není někým nebo něčím statickým, ale představuje dynamické působení života, něco na způsob dramatu nebo tance.”

Dnes je na místě také otázka, proč se Kristus nechal pokřtít. Je jasné, že tento křest mu “nic nepřidal.” Všimněme si, že Duch na něj sestoupil až po jeho vystoupení z vody, tedy po křtu, aby se naznačilo, že přichází nezávisle na ponoření do jordánských vod. Kristus právě tím, že se podvolil křtu vodou, ukázal kontinuitu s Janovou službou, jako ten kdo “přebírá štafetu” od svého předchůdce. Tímto úkonem rovněž potvrdil, že Jan byl skutečně poslaný od Otce, že jeho křest byl “v Božím plánu.”

Po křtu v Jordánu je Kristus ujištěn o tom, že Otec je na jeho straně. Otcovo ujištění není ovšem určeno pouze Kristu, al e také dalším lidem, proto se hovoří o “zjevení”. Určitě jsme se někdy dostali do nějaké hektické a vypjaté situace, jejímuž prožitku odpovídá české rčení: “Ani nevím, čím jsem.” My jsme dnes slyšeli, že Ježíš to o sobě říci nemohl. Byl totiž Bohem jasně ujištěn: “Ty jsi můj milovaný syn, v tobě mám zalíbení.”

A my křesťané jsme na tom skrze křest stejně. I nás Bůh ujišťuje, že jsme jeho děti. Důležité je na to nezapomínat, což se pozná podle toho, že ve své víře **“přebíráme štafetu”** Tentokrát ne od Jana Křtitele, ale přímo od Ježíše,
a běžíme vytrvale dál.

kázání na svátek Křtu Páně
Z knihy “Naslouchání”
od Pavla Konzbula,
pomocného biskupa
brněnské dieceze

Antoine Coypel
Křest Páně

O době, ve které žijeme, rozhodnout nemůžeme...

PŘEVZATO Z WWW. VIRA.CZ

"Dávejte si dobrý pozor, jak máte jednat,
ne jako nemoudří, ale jako moudří:
dobře využívejte času, protože žijeme ve zlých dobách."
(srov. Ef 5,15)

O době, ve které žijeme, rozhodnout nemůžeme...
Frodo: "Přál bych si, aby se to nikdy nestalo."
Gandalf: "To by si přáli všichni, kdo zažili tyto události.
Ale jediné, co musíš rozhodnout, je,
co uděláš s časem, který ti byl dán." (z filmu Pán prstenů)

Asi každý člověk by si přál, aby to nebo ono nezažil,
aby se některé události nestaly.
Někdo by možná rád žil v jiné době,
kde by byl život "jednodušší a klidnější",
kde by k sobě byli lidé slušnější...

O době, ve které žijeme, rozhodnout nemůžeme.
Asi ji ani výrazně nezměníme.
Můžeme ale rozhodnout o tom,
k čemu využijeme čas svého života.

Moudrost nespočívá v tom,
jak nejlépe proplout
a prosadit se,
ale jak naplnit život.

I můj život totiž
přispívá k tomu,
jaká je
dneska
doba.

Milí čtenáři, chci Vám všem velmi poděkovat za podporu našeho časopisu Zvon. Zvon vychází jedenáckrát do roka, obvykle v létě je jedno číslo pro dva měsíce - v období prázdnin. Celkem se tiskne 400 kopií. Jak sami víte snažím se aby v našem malem periodiku byly jak články v češtině, tak i v slovenštině a jeden článek v angličtině. Ten většinou mám od našeho jáhna Grega Kandry, který je původem žurnalista a výborný kazatel. Také se snažím vyvážit duchovní články s poučnými a trochu odlehčenými. Děkuji Vám za Vaši odezvu a popřípadě kritiku a návrhy, které jsou vždy jakousi zpětnou vazbou. V tabulce dole vidíte, kolik stojí vydávání časopisu ročně. V roce 2016 jsme utratili trochu více, ale bylo to důsledkem výměny opotřebovaných částí tiskárny. Nezbývá mi než Vám poděkovat za Vaši přízeň a popřát Vám do nového roku hodně zdraví a Boží požehnání pro každý den v roce 2017.

Váš Fr. Antonín

Příjmy v roce 2016		Výdaje v roce 2016	
Checks	$ 3,587.00	Známky	$ 2,021.00
Cash	$ 1,515.00	Obálky	$ 236.29
		Papír	$ 254.66
		Tonery	$ 1,871.00
		Výměna opotřebovaných částí (drums…)	$ 899.99
Celkem příjmy	$ 5,102.00	Celkem výdaje	$ 5,282.94

Něco pro zasmání

Pani katechétka sa na náboženstve pýta žiakov:
- Deti, je to malé, chlpaté, hnedé, behá to po stromoch a ľúbi to oriešky.
Čo je to? Nikto sa neprihlási, tak pani katechétka sa opýta Janka.
Janko vraví: - Pani katechétka, normálne by som odpovedal,
že je to veverička... ale ako vás poznám, je to určite Ježiš!

Vánoční mše svatá v české kapli Panny Marie Hostýnské v národní svatyni Immaculate Conception ve Washingtonu DC bude v neděli 8. ledna 2017. Začátek v 12.15pm Všichni jsou srdečně zváni. Přijďte s námi oslavit narození Pána Ježíše - zazpívat koledy a poděkovat Pánu Bohu za víru.

2. prosince Misie naruby? Mladý Afričan Georges Mondo se naučil česky a nyní je kaplanem v Kolíně. Jeho drobné jazykové nedostatky prý lidi aspoň nutí pozorněji poslouchat kázání. Na gymnáziu, které v Kongu navštěvoval, se zaměřil na pedagogiku a psychologii a chtěl studovat učitelství. "Teď jsem vlastně takovým učitelem. Ve škole jsem ale nikdy neučil," říká usměvavý farář se znatelným francouzským přízvukem.

17. prosince papež František oslavil 80. narozeniny.

18. prosince uplynulo 5 let od úmrtí našeho prvního českého prezidenta Václava Havla.

25. prosince se ve 12.30 hodin uskutečnil již sedmnáctý ročník Vánočního oběda. Hodovalo se v sále kardinála Berana v Arcibiskupském paláci na Hradčanech a v refektáři Katolické teologické fakulty v Dejvicích. K jednomu stolu tam usedli staří a osamělí lidé, lidé bez domova, uprchlíci, zdravotně postižení a další lidé, kteří se z různých důvodů ocitli na okraji společnosti či v nouzi. Slavnostní oběd pro ně připravila Komunita Sant'Egidio, celosvětové hnutí katolické církve. Oběd již tradičně zahájil arcibiskup pražský, kardinál Dominik Duka.

26. prosince na Svatopetrském náměstí papež připomněl, že počet mučedníků je vyšší v současnosti než v prvních staletích: „I dnes církev, aby vydala svědectví světlu a pravdě, zakouší na různých místech tvrdá pronásledování až k nejvyšší zkoušce mučednictví. Kolik našich bratří a sester ve víře snáší útlak, násilí a jsou nenáviděni kvůli Ježíši! Řeknu vám jedno: mučedníci dneška jsou početnější než byli ti z prvních staletí.”

27. prosince a video has been released purportedly showing Indian priest Fr. Tom Uzhunnalil, who was abducted in March from Yemen, asking Pope Francis for help.
http://aleteia.org/blogs/deacon-greg-kandra/watch-kidnapped-priest-appeals-in-video-to-pope-francis-for-help/

28. prosince bishop Pedro Torres and Marcello Rabbi Polakoff showed that there really is no “us” and “them.” They went together to the studio and recorded the song in Argentina.
http://aleteia.org/blogs/deacon-greg-kandra/watch-happy-chrismukkah-rabbi-and-bishop-singing-together-for-the-holidays/

1. ledna Tříkrálové koledníky můžete na různých místech České republiky potkat v době mezi 1. a 15. lednem 2017. Čtyři pětiny celkového výtěžku sbírky zůstanou v regionu, kde byly vykoledovány: 65 % výnosu využije Charita přímo v dotyčné obci nebo jejím okolí a 15 % výnosu poputuje na charitní projekty na diecézní úrovni. Desetina výnosu pomůže v zahraničí.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci lednu: Maxim Jan Nehybka 1. ledna, Zuzka Petrova 1. ledna, Denny Rutar 4. ledna, Barbora Weirich 12. ledna, Jiří Hnízda 16. ledna, Irene Mergl 17. ledna, **Milan Sikorjak 20 ledna**, Milan Večeřa 21. ledna, Marta Kotyza 25. ledna, Nela Brabec 27. ledna, Olga Ludvik 27. ledna, Marianne Solfronk 28. ledna, Jan Pasáček 29. ledna, Norika Krupka Janík 30. ledna.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli: Věra Kolasa, Joseph A. Kocáb, Paul T. Weirich, Georgia Chamberlain, Věra Lepšík, Antonín a Radmila Bartošovi, Jan Kovář, Maria H. Šefčík, Frank a Rose Macek Jr., William Jakovac, Simona Kostka, Ingrid Chybík, Josef a Olga Chalaš, Jarmila a Radomil Vins, Růžena Bunžová, Pat a Ed Babor, Thomas M. Kremr, Bohdan a Jiřina Kowalyk, Libuše Kralicek, Frank Schultz, Peter a Marta Kania, Kopečkovi, Alžběta Sýkora, Mila Kania, Jiřina Zaros, Božena Smrčka, Henrietta Hubata, Gustav a Slavka Ulc, Milada Stastny, Anna Slavik, Alena B. Homolac, M.D.Irene Mergl, James Solfronk.

úmysly mší svatých v měsíci lednu 2017

datum	úmysl	dárce
1. ledna	Za + Jana Bednáře	rodina Bláhova
4. ledna	Za Bohuslava a Františku Rychlíkovy	rodina Hnízdova
6. ledna	Za + Václava Sedláčka	Růžena Bunžová
11. ledna	Za + Josephine Orgon	rodina Hnízdova
13. ledna	Za + tatínka Jana Hallu	Irene Mergl
15. ledna	Za + MUDr. Zdenu Horákovou	Zdena Sádlíková
18. ledna	Za + manžela Josefa Zolmana	Jaroslava Zolmanová
20. ledna	Za Máriu a Jána Varnavčinovy a za Jána Juráši	rodina Juráši
22. ledna	Za + Václava Sedláčka	Dorothy O'Connell
25. ledna	Za + Milana Čalouna	rodina Hnízdova
27. ledna	Za + rodinu Hamudovu	rodina Kolasova
29. ledna	Za + rodinu Kocurkovu	rodina Kocurkova

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: **Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info**
Slovenská mše sv. **každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) http://www.slovenskykostol.com**

OSOBNOSTI Alfons Maria Mucha * 24. 7. 1860 + 14. 7. 1939

Alfons Maria Mucha byl český malíř a designér období secese.
Stal se věhlasným téměř přes noc díky divadelnímu plakátu Gismonda (1894–1895), který si objednala pařížská herečka Sarah Bernhardt. Herečka později uzavřela s Muchou smlouvu a on pro ni a Divadlo Renesance v Paříži vytvořil ještě několik dalších plakátů.

Narodil se v Ivančicích v rodině soudního zřízence Ondřeje Muchy. Měl dvě sestry, Annu a Andělu. Studoval na Slovanském gymnáziu v Brně, kde si přivydělával jako chrámový zpěvák v chlapeckém sboru u sv. Petra a Pavla na Petrově.

Po neúspěchu u přijímacích zkoušek na pražskou Akademii výtvarných umění krátce pracoval jako písař u ivančického soudu. V této době připravoval ochotnická divadelní představení, maloval dekorace a plakáty, navrhoval pozvánky. Z roku 1875 pochází Muchova první známá přesně datovaná kresba, jedná se o pastel představující Janu z Arku na hranici.

Roku 1879 odchází do Vídně. Poté odchází do Mikulova, kde maloval portréty místních obyvatel. Roku 1883 byl pozván hrabětem Khuen Belassim k vytvoření dekorací interiérů zámku Emmahof ve Vídni. V roce 1885 odchází na akademii do Mnichova a o dva roky později do Paříže na akademii Julian. K osudovému zlomu v jeho kariéře dochází roku 1897, když získává objednávku na plakát pro Sarah Bernhardt.

V roce 1906 se oženil s Marií Chytilovou. **V USA byl uvítán jako největší dekorativní umělec světa**, přesto se touží vrátit do Čech. Stal se autorem prvních známek a bankovek samostatné Československé republiky. Mucha však nebyl pouze grafikem a tvůrcem světoznámých plakátů art nouveau. Všestranným nadáním zasahoval do všech uměleckých oborů, sochařstvím počínaje a divadlem konče.

Alfons Mucha byl velkým vlastencem a celý život snil o realizaci cyklu velkoformátových obrazů Slovanská epopej, kterým chtěl shrnout dějiny Slovanského národa. Cyklus velkých pláten maloval na zámku Zbiroh od roku 1910. Epopej byla dokončena v roce 1928 a Muchův americký mecenáš Charles Crane ji věnoval Praze. Dnes tento cyklus můžeme najít na zámku v Moravském Krumlově. Alfons Mucha zemřel v Praze 14. července 1939 po výslechu gestapem na zápal plic.